

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **A. F.**, zastoupeného JUDr. Janou Kopáčkovou, advokátkou se sídlem Kroftova 1, Praha 5, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 3. 2015, č. j. 13063-2/2015-900000-304.3, ze dne 20. 3. 2015, č. j. 13060-2/2015-900000-304.3, č. j. 13062-2/2015-900000-304.3, č. j. 13125-2/2015-900000-304.3 a č. j. 13061-2/2015-900000-304.3, ze dne 18. 3. 2015 č. j. 12636-2/2015-900000-304.3, č. j. 12661-2/2015-900000-304.3, č. j. 13059-2/2015-900000-304.3 a č. j. 12637-2/2015-900000-304.3, ze dne 3. 3. 2015, č. j. 12273/2015-900000-304.3, č. j. 3416-17/2015-900000-304.3 a č. j. 3416-16/2015-900000-304.3, ze dne 4. 3. 2015, č. j. 3416-20/2015-900000-304.3, č. j. 3416-21/2015-900000-304.3, č. j. 3416-19/2015-900000-304.3 a č. j. 3416-18/2015-900000-304.3, ze dne 17. 4. 2015, č. j. 1957-4/2015-900000-304.3, ze dne 20. 4. 2015, č. j. 21044-2/2015-900000-304.3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 11. 2015, č. j. 31 Af 24/2015 – 317,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení celkem osmnácti v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného. Těmito rozhodnutími žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, jimiž podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, rozhodl propadnutí vybraných výrobků ve vlastnictví žalobce.

[2] Současně požádal o osvobození od soudních poplatků, což odůvodnil zejména tím, že je účastníkem několika soudních řízení a na soudních poplatcích zaplatil již 79.000 Kč. V žádosti dále uvedl, že byl dne 17. 2. 2015 zadržen policií a od tohoto dne je jako obviněný z trestného činu neodvedení spotřební daně omezen na osobní svobodu, t. č. ve Vazební věznici. Jako podnikající fyzická osoba ukončil podnikání ke dni 12. 2. 2015 a z podnikání mu tak již neplynou žádné příjmy, které by mohl použít na úhradu soudních poplatků. Nedisponuje ani jinými finančními prostředky či majetkem, který by mohl zpeněžit a použít na úhradu soudních poplatků.

[3] V podání ze dne 19. 5. 2015 žalobce uvedl, že neví, jakým způsobem by měl svá tvrzení doložit, neboť vzhledem k pobytu ve vazbě jsou jeho možnosti značně omezené. Je proti němu vedena daňová exekuce, přičemž v prohlášení o majetku exekutorovi sdělil, že krom přibližně 1.500 Kč na bankovním účtu nedisponuje žádným movitým ani nemovitým majetkem. Po návštěvě jeho bydliště dne 16. 12. 2014 vydal daňový exekutor „protokol o bezvýslednosti soupisu“, protože nenašel majetek, který by mohl použít na úhradu vyčísleného dluhu. Podnikání ukončil. Od zadržení policií je bez příjmu.

[4] Krajský soud usnesením ze dne 25. 6. 2015, č. j. 31 Af 24/2015 - 273, žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Předložené listiny označil za nedostatečné k prokázání žalobcovy situace, nelze z nich posoudit schopnost dostát zákonem stanovené poplatkové povinnosti. Ke kasační stížnosti žalobce bylo toto usnesení krajského soudu zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu 12. 8. 2015, č. j. 1 As 168/2015 - 46, a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Vázán názorem Nejvyššího správního soudu, krajský soud dne 7. 10. 2015 žalobce vyzval k dalšímu prokázání majetkových poměrů. Na tuto výzvu žalobce sdělil, že vyčíslení dosud vynaložených nákladů na soudní řízení činí přibližně 200.000 Kč (zaplacené soudní poplatky a právní zastoupení). Uhradil soudní poplatky v celkové výši 78.000 Kč. Tyto náklady platil z prostředků, které mu v době podnikání plynuly. Budoucí náklady však může těžko předvídat a na tyto platby nemá vlastní prostředky. Uvedl seznam 24 řízení vedených ve správním soudnictví (vč. konkrétních soudů a sp. zn.). Je proti němu vedeno jedno trestní řízení, nevede žádné civilní řízení a vede několik správních řízení, zejména s orgány celní správy. Prostředky v Polsku nedisponuje, již dlouhé roky pobývá v České republice. Neví, jak prokázat, že v Polsku nic nevlastní. Přehled majetkových poměrů již uvedl v prohlášení o osobních a majetkových poměrech. V Nizozemí před lety několik měsíců pracoval, proto potřeboval průkaz zdravotního pojištění, ten však již propadl. Od února 2015 byl po dobu 4 měsíců ve vazební věznici, proto nepodal za poslední zdaňovací období daňové přiznání ani za společnost EKO NATURALcz s. r. o. ani za sebe jako fyzickou podnikající osoby. Nemá podnikatelské aktivity a nevlastní aktivní bankovní účty.

[6] Krajský soud v záhlaví uvedeným usnesením žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Nespokojil se s pouhými tvrzeními stěžovatele, která ani na výzvu soudu nepodpořil ani jedním důkazem. Přestože již žalobce není ve vazbě, nepředložil žádné listiny a pouze setrval na postoji, že nic nevlastní a neví, jak by prokazoval něco, co nemá. Soud připomněl, že žalobce mj. vyzval k předložení listin z účetnictví, zobrazující stav jeho podnikání, jehož byl účasten v roce 2014 a 2015. Zdůraznil, že povinnost doložit nedostatek prostředků je na účastníkovi, nikoli na soudu. Protože z předložených listin nelze posoudit majetkové a sociální poměry žalobce, a ověřit si jeho tvrzení, že by nebyl schopen dostát zákonem stanovené poplatkové povinnosti, dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)

II. Obsah kasační stížnosti

[7] Proti napadenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[8] K závěrům soudu, že neprojevil snahu předložit listinné důkazy, uvádí, že pokud z důvodu jeho neoprávněného pobytu ve vazbě nebylo podáno daňové přiznání, vypracována rozvaha ani výkaz zisku a ztrát, těžko mohl dodávat alternativní listiny zobrazující stav jeho podnikání. Torzem jeho řádného účetnictví jsou zejména příjmové doklady a faktury. Stěžovatel by musel okopírovat nespočet stran, které beztak neposkytují ucelený obraz o jeho bývalém podnikání, a tento neucelený souhrn o stovkách dokladů by musel dodat každému z desítek soudů, u nichž brojí proti rozhodnutím Generálního ředitelství cel.

[9] Přiznává, že pochybil, jestliže výslovně neuvedl, že je ve všech probíhajících soudních řízeních zastoupen advokátem, měl však mylně za to, že tato skutečnost vyplývá z jeho opakovaných podání, vyjádření a hromadných žalob.

[10] Zdůrazňuje, že již v žádosti o osvobození od soudních poplatků uvedl, že jako podnikající fyzická osoba ukončil podnikání ke dni 12. 2. 2015. O společnosti EKONATURALcz s. r. o. pak soudům i celní správě uváděl, že jde o společnost, která je prázdnou schránkou v úpadku a reálně nepodniká. Její vlastnictví tak není žádným aktivem. Nikdy její existenci nezamlčoval, což by vzhledem k přístupnosti údajů v obchodním rejstříku ani nemohl. Jediným důvodem nevyhlášení úpadku je nedostatek finančních prostředků na podání insolvenčního návrhu.

[11] Odmítá argument soudu, že stěžovatel je Polák a má v Polsku adresu, což značí, že tam vlastní majetek. Opakuje, že se v Polsku již dlouhé roky nezdržuje. Dotazoval se krajského soudu, jak doložit negativní skutečnost, avšak odpovědí mu bylo pouze usnesení, proti němuž brojí kasační stížností.

III. Vyjádření žalovaného

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že je zcela na soudu, jak o žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodne, a proto nečiní žádný návrh.

[13] S tvrzením stěžovatele, že ukončil podnikání v tuzemsku jako fyzická osoba, žalovaný souhlasí, poukazuje však na to, že v místech provozoven stěžovatele (obchodů s názvem EKO NATURAL) v současné době provozuje podnikání se shodným artiklem společnost EKO NATURALcz s. r. o., jejímž jediným společníkem a jednatelem je právě stěžovatel. Stěžovatel tedy fakticky své podnikatelské aktivity neukončil, pouze je „transformoval“ na společnost s ručením omezeným. Žádný veřejný zápis přitom nesvědčí o tom, že by tato společnost byla v úpadku, a pokud by tomu něco napovídalo, byl by stěžovatel jistě schopen předložit alespoň výsledek mimořádné účetní závěrky nebo údaje potřebné k insolvenčnímu návrhu.

[14] K dřívějšímu podnikání stěžovatele žalovaný uvádí, že podle nedávno ukončené daňové kontroly, kterou provedl Celní úřad pro Královéhradecký kraj, nakoupil stěžovatel v letech 2013 až 2014 v Polsku celkem 81.416 kg tabáku, který prodal ve své tržní síti, popř. výše uvedené právnické osobě. Tento tabák stěžovatel nakoupil dle předložených faktur za 1.139.824 PLN, což při kurzu 6,70 činí 7.636.821 Kč. Tržby dle tehdy platných ceníků mohly činit při tomto množství 690 až 900 Kč za jeden kilogram. Žalovaný sice nezná celkové náklady stěžovatele, ale vzhledem k rozdílu pořizovací a prodejní ceny a při neodvážení spotřební daně a daně z přidané hodnoty nevěří tomu, že z utržených desítek milionů korun již stěžovatel ničeho nemá. Buď si tvrzenou finanční nouzi způsobil s nějakým úmyslem sám anebo výnosy z tohoto obchodu ukryl, pokud se ovšem za celým obchodováním stěžovatele neskrývá něco jiného. Krátkost stěžovatelových pobytů v Polsku každopádně nemůže vypovídat nic o tom, zda v Polsku vlastní majetek či nikoli.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] Nejvyšší správní soud úvodem poznamenává, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu: „*Stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě) či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností*“ (viz usnesení ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 96/2014 - 19). Kasační stížnost nesměřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé. Stěžovatel proto nemá povinnost poplatek zaplatit.

[18] Stěžovatel v kasační stížnosti navrhuje, aby mu Nejvyšší správní soud přiznal osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě. Takovou pravomoc soud nemá, může v případě meritorního projednání kasační stížnosti buďto kasační stížnost zamítnout pro

její nedůvodnost, nebo rozhodnutí krajského soudu zrušit. Z obsahu kasační stížnosti lze dovodit, že stěžovatel usiluje právě o zrušení napadeného usnesení.

[19] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Nejvyšší správní soud ve vztahu k citovanému ustanovení konstantně judikuje, že břemeno tvrzení o nepříznivé majetkové situaci tíží výlučně žadatele a není na soudu, aby z vlastní iniciativy vyhledával skutečnosti, které by žádost o osvobození od soudních poměrů odůvodňovaly (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50, publ. pod č. 537/2005 Sb. NSS). Přestože soud z úřední povinnosti nezjišťuje výdělkové a majetkové poměry žadatele, existují situace, kdy nesmí zůstat zcela pasivní. V případě, že na základě předložených důkazů není možné dostatečně posoudit majetkové a sociální poměry žadatele, je úkolem soudu vyzvat žadatele k doložení předchozích tvrzení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 2 As 153/2015 – 29). Jsou-li žadatelova tvrzení nevěrohodná, popř. neúplná, nelze jeho žádosti vyhovět (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 – 88, publ. pod č. 1962/2010 Sb. NSS).

[20] V rozsudku ze dne 12. 8. 2015, č. j. 1 As 168/2015 - 46, jímž bylo zrušeno předchozí rozhodnutí krajského soudu o stěžovatelově žádosti o osvobození od soudních poplatků, shledal Nejvyšší správní soud nezákonným postup krajského soudu, který zamítl žádost bez toho, aby stěžovatele vyzval k doplnění rozhodných skutečností. Stěžovatel neměl možnost věrohodně zpochybnit argumentaci správce daně, podle něhož stěžovatel může disponovat prostředky v Polsku, a nemohl tvrdit a prokázat, jaké prostředky ve své specifické situaci potřebuje k vedení soudních řízení, jejichž účastníkem je. Krajský soud měl stěžovatele poučit, jakým způsobem může svá tvrzení prokázat, aby v řízení neutrpěl újmu.

[21] Ke stejným závěrům dospěl rovněž v rozsudcích ze dne 5. 6. 2015, č. j. 5 As 101/2015 - 42, ze dne 24. 6. 2015, č. j. 1 As 111/2015 - 50, ze dne 24. 7. 2015, č. j. 2 As 153/2015 - 29, ze dne 27. 8. 2015, č. j. 1 As 167/2015 - 40, a ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 As 194/2015 - 26, v nichž rozhodoval o kasačních stížnostech stěžovatele proti usnesením, kterými jej krajské soudy neosvobodily od soudních poplatků.

[22] V intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu vyzval krajský soud stěžovatele k prokázání či osvědčení toho, jaké prostředky aktuálně zhruba potřebuje pro vedení soudních řízení, a to včetně účelně vynaložených nákladů na zastoupení advokátem, a na jakou část z toho má vlastní prostředky, k poskytnutí přehledu o soudních, příp. jiných řízeních, která v současnosti vede, s uvedením, v jakých z nich je zastoupen advokátem a jaké částky musí na zastoupení vynaložit. Dále aby uvedl přehled již uhrazených soudních poplatků nebo těch, k jejichž uhrazení je vyzván. Rovněž jej vyzval k poskytnutí důkladného přehledu majetku, a aby přesvědčivě vyvrátil či alespoň zpochybnil konkrétní podezření o tom, že ve skutečnosti určitým (skrytým) majetkem disponuje, a aby se vyjádřil k aktivitám v Nizozemí, kde mu byl vydán průkaz zdravotního

pojištění. Zároveň jej vyzval k předložení listin účetnictví zobrazujících stav podnikání, kterého je nebo byl účasten v České republice i v zahraničí v letech 2014 a 2015 (v ČR jako fyzická podnikající osoba i jako jediný společník a jednatel společnosti EKO NATURALcz s. r. o.), tj. zejména daňové přiznání za poslední zdaňovací období, aktuální výpis z bankovních účtů a přehled o pohybu peněz na těchto účtech od 1. 1. 2015 dosud.

[23] Z napadeného usnesení krajského soudu plyne, že nosným důvodem, pro který krajský soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků, je nevěrohodnost jeho tvrzení o tíživé finanční situaci a zejména absence důkazů na podporu tvrzené stěžovatelovy nemajetnosti. S tímto závěrem se Nejvyšší správní soud ztotožňuje, neboť ve shodě s krajským soudem naznal, že stěžovatel popsal své majetkové poměry pouze obecně, bez bližší konkretizace.

[24] Stěžovatel sice formálně vzato alespoň částečně reagoval na výzvu krajského soudu ze dne 7. 10. 2015, po obsahové stránce byla jeho tvrzení nadále povrchní a neurčitá. Stěžovatel kupříkladu k výzvě krajského soudu o vyčíslení dosud vynaložených nákladů na soudní řízení, uvedl pouze: „Žalobce uhradil soudní poplatky v celkové výši 78.000 Kč“ s tím, že podrobnější vyčíslení nedodal, ani své tvrzení nedoložil například výpisy z účtu. Obdobně strohá byla jeho odpověď na výzvu k vyčíslení částek vynaložených na právní zastoupení a soudní poplatky, neboť sdělil: „Vyčíslení dosud vynaložených nákladů na soudní řízení činí přibližně 200.000 Kč skládající se ze zaplacených soudních poplatků a právního zastoupení“. Stěžovatel ani toto tvrzení dále nerozvinul a nepředložil jediný důkaz, z něhož by bylo možno ověřit pravdivost jeho sdělení. Na zcela konkrétní výzvu k předložení aktuálního výpisu z bankovních účtů a předložení pohybu na účtech od počátku roku 2015 odpověděl, že „žádné aktivní bankovní účty nevlastní“. Rovněž na výzvu k předložení listin zobrazujících stav podnikání v letech 2014 a 2015 pouze stroze konstatoval, že z důvodu neoprávněného věznění nepodal daňové přiznání.

[25] Jak správně podotkl krajský soud, stěžovatel se v době svého vazebního stíhání dovolával ztížených podmínek vzniklých v důsledku omezení jeho osobní svobody. Koncem června 2015 však byl stěžovatel z vazby propuštěn, přesto se tato okolnost se ve vztahu k jeho povinnosti prokazovat tvrzený nedostatek finančních prostředků žádným způsobem neprojevila.

[26] Mimoto muselo být stěžovateli (který je navíc po celou dobu řízení před správními soudy zastoupen advokátkou) jak z odůvodnění zrušeného usnesení krajského soudu, tak ze zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, ale rovněž z rozhodnutí správních soudů v dalších věcech týkajících se poplatkové povinnosti stěžovatele, zřejmé, že soudy nepovažují za dostatečné a věrohodné jeho tvrzení o tom, že nevlastní vůbec žádný majetek, a že se domnívají, že stěžovatel disponuje jistým majetkem v zahraničí. V rozsudku ze dne 12. 8. 2015, č. j. 1 As 168/2015 - 46, jímž bylo zrušeno předchozí usnesení krajského soudu, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že je rovněž třeba, aby stěžovatel „věrohodně zpochybnil argumentaci správce daně, že může disponovat prostředky v Polsku (...) To znamená, že po stěžovateli je možno požadovat, aby poskytl soudu úplný a tak důkladný přehled svého majetku, jaký jen je s ohledem na svoji aktuální situaci schopen sestavit, a aby přesvědčivě vyvrátil či alespoň zpochybnil konkrétní podezření o tom, že ve skutečnosti určitým

(skrytým) majetkem disponuje.“ K dotazu krajského soudu ohledně vlastnictví zahraničního majetku či zahraničních bankovních účtů však stěžovatel pouze konstatoval, že v Polsku a Holandsku, kde již žádné aktivity neprovozuje, nevlastní žádné aktivní bankovní účty a nic v těchto zemích nevlastní, neboť trvale pobývá v České republice. Ačkoliv obecně platí, že negativní skutečnost prokázat nelze, mohl stěžovatel alespoň blíže vysvětlit, proč zejména v Polsku nevlastní žádný majetek a nedisponuje bankovními účty, přestože u něj jako u cizího (polského) státního příslušníka lze důvodně předpokládat opačnou odpověď, a rozptýlit tak podezření o zatajování informací (o takovém podezření přitom nemohl nevědět).

[27] K nevěrohodnosti tvrzení stěžovatele přispívá skutečnost, že v průběhu řízení „opomněl“ zmínit, že je jednatelem a jediným společníkem společnosti EKO NATURALcz s. r. o. (ověřeno Nejvyšším správním soudem nahlédnutím do obchodního rejstříku ke dni vydání tohoto rozsudku). Vyjádření stěžovatele, že společnost EKO NATURALcz s. r. o. je v úpadku, zůstalo jen v rovině tvrzení. Stěžovatelovo sdělení, že mu z podnikání neplynou žádné příjmy, je také proto jako celek nevěrohodné.

[28] V situaci, kdy byly přes výzvu krajského soudu stěžovatelovy odpovědi stále velice obecného charakteru a stěžovatel svá doplňující tvrzení nepodložil žádnými důkazy, neměl krajský soud povinnost stěžovatele opětovně vyzývat k dalšímu doplnění jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků, jestliže ten své břemeno tvrzení a důkazní neunesl a nevyvinul dostatečné úsilí k tomu, aby soudu poskytl věrohodný obraz o svých poměrech.

[29] V posuzované věci je podstatné, že stěžovatelova tvrzení o jeho tíživé finanční situaci, která uvedl ve své žádosti o osvobození od soudních poplatků i v odpovědi na výzvu krajského soudu, byla stručná, neúplná a nepodložená a nemohla postačovat k tomu, aby byly náklady, které má stěžovatel v soudním řízení nést, přeneseny na stát. Krajský soud proto nepochybil, když uzavřel, že stěžovatel neprokázal naplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků.

V. Závěr a náklady řízení

[30] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[31] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v tomto řízení žádné náklady převyšující náklady běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2016

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu